

O combinație de Brave New World cu 1984... sună interesant? Existau nu demult previziuni optimiste despre forța uriașă pe care Internetul o va avea în culturalizarea maselor de oameni, în crearea de oportunități și parteneriate, în coagularea de echipe de lucru transdisciplinare... în progresul cunoașterii șamd. Dar accesul la informație este doar o parte a realității. Deși comunicațiile electronice au deschis nenumărate oportunități... totuși aceste autostrăzi informaționale sunt pline de capcane. Unele dintre zonele cu gheață sunt reprezentate de atașamentul nostru poate prea puternic la o lume virtuală... care înseamnă un refugiu de moment, dar care se destramă imediat atunci când apar probleme; este ca și cum ai fi eroul unui joc de computer, ce semnificație mai are asta în lumea reală?

Comunicarea digitală la ora actuală are un avânt extraordinar... dar pe cât de multe oportunități există, apar la fel de multe vulnerabilități anterior necunoscute. Pe de o parte, trecerea pe un plan digital în proporție din ce în ce mai mare... și părăsirea vieții reale este un fenomen cu multe riscuri; vezi: A Brave New World – Aldous Huxley, 1932. Dar, te poți întreba: care era atmosfera socială, dacă nu existau aceste realități virtuale? Lumea virtuală a devenit captivantă mai cu seamă în comparație cu dezastrul financiar, social, relațional, politic, economic, cultural șamd care se constată în lumea reală care poate să fie accesată de majoritatea oamenilor... inclusiv de mine. Unde este echilibrul acela necesar, în care IT & C te ajută și nu te acaparează... Care sunt realele valori ale vieții umane?

Se poate previziona redescoperirea relațiilor interumane directe, nemijlocite... acele clasice relații în care există realmente o comunitate, în care te poți baza pe cei cu care ești? Sau... deja suntem prea mult digitizați... deja omul nici nu mai contează. Care este ierarhia valorilor în această lume digitală? Care este recunoașterea valorii? Dacă o târfă scoate o poză cu un detaliu al unei vâgăuni insalubre, colectează 1 milion de “laicuri” cât ai zice pește. Devine virală ceva filmare cu măgar care cade de pe pod. Apar desigur și capodopere de genul “6 cai”. “Maxim 2 dar să poathe și cu șhase”.

Informație, imagine, arhive de date digitale... lucrări concepute cu muncă serioasă... acum sunt în format digital. Asta înseamnă că este bine să ai back-upuri la back-up la back-up și nici atunci nu e sigur... Atât virusuri informatice, cât probleme tehnice apărute la diferite harduri pot să pună pe butuci sistemele. Doar apare o mică informație că “I nu este accesibil... și pentru a îl

utiliza trebuie să îl formatezi”. Dai un search și vezi cam cum se pot eventual recupera datele... care sunt costurile, riscurile, timpul necesar. Ori, varianta mai soft, ai avut o zi excelentă la fotografiere, vrei să downloadezi rezultatele... și vezi că echipamentele ultimul răcnet au dat totuși un chix... cardul “nu se poate recunoaște”... niciunde. Frumoasă situație. O treci la pierderile colaterale, acolo unde sunt multe altele...

Adrese de e-mail sparte, site-uri web distruse de hackeri, furturi de date din serverele unor agenții reprezentative ale celor mai puternice state actuale... Riscul atacurilor informatice este din ce în ce mai semnificativ, cu o miză din ce în ce mai mare. Bine, nici acele Agenții nu sunt mai prejos (vezi NSA), când constăți cam ce se derulează cu monitorizarea comunicațiilor private, pe Facebook, Skype, e-mail șamd... monitorizarea discuțiilor de pe telefoane mobile, monitorizarea patternurilor de orice fel, de la site-urile accesate la activitatea zilnică a ta, de la rețeaua de relații până la cele mai intime momente în hotelul în care ești în “luna de miere”... Sunt monitorizați și liderii politici ai țărilor aliate, proprii tăi aliați, că e mai bine așa. Ce dosare trebuie să existe în acele locuri de concentrare și analiză a informației... îți dai seama că volumul 1984 scris de George Orwell este doar un ghid pentru începători.

Deci, există niște probleme. Orice situație de acest gen poate să pară o mai mică sau mai mare catastrofă, dar dacă ai auzit de Mohács, sau de accidentul pe schiuri când capul și creierul se lovește de o stâncă... deja dramatismul unor probleme IT scade... deja pare o mică glumă, o mică mizerie. A aloca mai multă atenție celor apropiați, mai mult timp de a trăi viața reală, de azi... sentimentul că aștepti să îi auzi vocea... și nu vrei să salvezi momentul (poate înregistrează alții). A transpune în realitate ceva din abordarea lui Zorba Grecul... este cea care pare soluția adecvată. Putem să învățăm multe de la el. Plus că poate vor ajunge observate problemele care nu se manifestă on-line, cele din viața reală a ființelor care nu sunt pe net... cei care sunt din ce în ce mai mulți și își trăiesc drama personală... live.

AUTOR: © [dr.](#)

[Peter Lengyel](#)

SURSA plus o galerie foto impresionanta gasiti aici:

[Peter Lengyel Blog](#)